

„EDINOST“

izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petiti; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javno zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Cvetna št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravišтво** ulice Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprta reklama cije se prosto poštnina.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Častitim našim naročnikom!

Vse one častite naše naročnike, katerim smo priložili poštne nakaznice izpolnjene s zneskom naročnine, zaostane do konca prvega polulettja, prosimo, da dopišljejo naznačeno svoto najkasneje do **20. t. m.**, sicer bomo smatrali, da častiti naši naročniki nimajo ničesa proti temu, da iztirjamo zaostanek poštne naloga. Kdor se ne odzove niti poštne naloge, temu bomo primorani **ustaviti list**. Morebitne pomote naj se nam blagovoljno naznani.

Upravišтво „Edinosti“.

Za narod in našo zemljo.

„Hrvatska Domovina“ prijavila je v svoji sobotni številki članek pod naslovom „Za narod i zemljo“. Izvajanja zagrebskega lista uporabimo lahko tudi za naše slovenske razmere, kajti tikajo se važnega narodno-gospodarskega vprašanja: priseljevanja tujih življenj v naše kraje in zajedno izseljevanja našega ljudstva v tujino. V tem pogledu treba res, da rodoljubi zaprično misli na to, kako preprečiti to zlo. In sicer treba sistematičnega in na zdravih narodnih in ekonomičnih načelih slonečega dela.

Žalostno je, kako po nekaterih krajih naše sicer pošteno in nepokvarjeno ljudstvo mora ali stradati ali pa misliti na — izseljevanje. Bodisi da je zemlja neplodna, ali da so se vsi gospodarski odnošaji zasukali tako na zlo: žalostna istina je, da se mnogokje naše ljudstvo ne more vzdržati na svojih posestvih. In posledica? Posledica je ta, da naša posestva — glej tržaško okolico — prehajajo v tuje roke in da tuji življi poplavlajo našo zemljo ter da — žalostno, ali resnično — ti tuji življi že ukazujejo in urivajo svojo voljo domačemu prvotnemu prebivalstvu.

Iz vrst ob svoje posestvo prišli kmetov ali gospodarjev množi se neprestano nesrečni kmetaki

proletarijat. Ko se je kmetu izmaknila izpod nog ped zemlje in nima več lastne strehe nad glavo, potem je le vprašanje male dōbe, da počne propadati fizično in moralno. Odnosaji v tržaški okolici nam pričajo, koli neizprosno logiko se vrši vse to. Pametnemu in nerazsodnemu rodoljubu pa ne treba praviti o posledicah temu procesu za vse narodno življenje.

Kakor rečeno: v isti meri, kakor propada naš kmečki stan, vrši se tudi naseljevanje tujega življa na naši zemlji. Tja, kjer je popred naš domačin, siromašno sicer ali vendar pošteno preživljal sebe in svojce, naselil se je oholi tujec. To naseljevanje tujcev na naših posestvih — zlasti pa velja to za kraje ob periferiji naše domovine — smatrati je splošno narodno nevarnost. Sleherni pravi rodoljub mora le britko skrbjo v srcu slediti temu prehajanju naših posestev v tuje roke. Kajti pomisliti je, da ti tuji življi niso le druge krvi in drugega jezika in da zato ne morejo imeti srca za naše ljudstvo, ampak so v mnogih slučajih tudi v moralnem pogledu jako dvomljive vrednosti. Za to našo trditev sklicevali bi se mi lahko na dopise, ki jih je svojedobno donal naš list iz Barkovelj, kjer je neki špekulativni priseljenec rafinirano zvito vabil nevedno ljudstvo na neke vrste javnih plesov, kjer je na vseh straneh vse polno prilike za pohujšanje.

Kako preprečiti torej ta proces? Kako preprečiti to prehajanje naših posestev v tuje roke? To je tisto veliko vprašanje, koje mora jednako zanimati toliko narodne voditelje kolikor tudi cerkvene kroge. To vprašanje mora zanimati vsakogar, komur je na srcu materialno in duševno blagostanje naroda, komur je res do tega, da si ohranimo to ped svoje zemlje in da si jo ohranimo tudi nepokvarjeno, po božji volji, kakor je bila dosedaj. In ker to vprašanje mora zanimati nas vseh brez razlike na politiško mišljenje, menimo, da bi ravno to vprašanje moralo postati ona točka, ob kateri

bi moral prenehati ves naš domači prepir, točka, ob kateri bi se mogli in morali združiti vsi v veliko in rodoljubno podvzetje. Ne varajmo se gospōda: prehajanje posestev v tuje roke ob periferiji je občeslovenske važnosti in hudo bi se utegnulo maščevati nad vsem narodom, ako bi se rodoljubi v osrednjih pokrajinah hoteli odtežati temu spoznanju.

„Hrvatska Domovina“ nasvetuje svojem rojakom, naj bi se zasnoval poseben organ, ki naj bi premišljal o tem prevažnem vprašanju. Ta organ naj bi bil odbor, sestavljen iz patrijotičnih in plemenitih mož, ki naj bi po treznem proučevanju tega narodno ekonomiškega vprašanja nasvetoval primerno akcijo, slonečo na zrelih načelih.

Mi se svoje strani nočemo in tudi ne moremo dajati nasvetov za rešenje toli važnega in tudi težavnega vprašanja, kajti za take probleme treba temeljitega proučevanja prosvetljenih duhov. Samo opozoriti smo hoteli slovenske rodoljube, da gori označena nevarnost narašča na uprav grozen način in od dne do dne. Še nekoliko let tako in n. pr. naša okolica — je bila slovenska. Kakor se obrača „Hrvatska Domovina“ do vseh otačbenikov hrvatskih, tako prosimo in rotimo tudi mi slovenske rodoljube, tako rekoč ob zadnji, ob najstji uri, da se dvignejo nekoliko više nad površino domačega prepira, da se dvignejo na vzvišeneje stališče, raz katero jim bode možno premotriti naš vseukupni položaj. Ako ne store tako, uverijo se z grozo, da med tem, ko se mi veselo vojujemo in pobijamo med seboj, jemlje pa tujec kos za kosom našega roda in naše zemlje.

Vzdramite se, in urno na delo za narod in našo zemljo! Ako ne, pluskala bode v nedolgem času nasprotna sila — ob kršna kraška tla in tja preko Krasa ustvarijo si svoj „balluardo“ z italijansko zemljo, uresniči se jim najprisrčnejša želja. Izgubivši tržaško ozemlje izgubi naš narod jedno svojih najvažnejih postojank. Potem, dragi narod

PODLISTEK.

Junak ali...

Švedski spisal Thore Blanche; iz češčine prevel I. P. (Dalje).

V drugem presledku sél sem na fotelj v foyerji ter opazoval veselí šum okolo sebe. V gledišči bilo je dosti občinstva in foyer bil je napolnjen govorečimi in smejočimi se damami in gospodi.

Naenkrat zapazil sem svoje tri sosede iz lože. Ko so šle mimo mene, namerila je brunetka žareče svoje oči name. Ne vem, kako to, vstal sem in pozdravil. Zasepetala je nekaj plavolaski, ki me je pogledala radovedno, potem pa je stopila naprej ter neprisljano sála kraj mene.

— Vi ste tu na obisku? začela je, igraje se kaj ljubko pahljačo.

— Da, sem.

— To sem si mogla skoraj misliti.

— Kako to? vprašal sem presenečeno.

— Ker sedite na sedežu, nenavadnem za gospode. Kaj niste zapazili, da sedé na prvih sedežih v prvi vrsti izključljivo le dame?

Res je bilo; priznal sem, smejé se, svoje neznanje kodanjskih glediščnih običajev.

Med govorom predstavil sem se, povedal sem, da sem zdravoslovec, doma iz Stockholma, da sem dopoldne s prvo ladijo prišel v Kodanj, a ker sem velik prijatelj glasbe, da sem hitel obiskat opero.

Tretji akt.

Vedno še opirala je laket ob moj sedež. Potem pa se je nalahkoma sklonila in čutil sem njeno ramo za mojim hrbtom.

Priznati moram, da mi je to bilo zelo ugodno. Nisem presojeval njenega obnašanja. Žila bila mi je glasno in kri zalila mi je lice ko ogenj. Nisem si upal gibati se, bojé se, da bi je ne prestrašil in škilil sem, niti glave ne obračujé, na svojo sosedo. Ni pogledala name, toda lice ji je gorelo in usta bila so na pol odprta, med tem ko je rumena svila na njenih prsih dvigala se ko v notranji razburjenosti.

Kasneje potegnila je roko nazaj in sedela v fotelju. Nisem si upal ozreti se po nji — bil sem Ti takrat še tako mlad in neizkušen! — toda vedel sem, da sedi hladno in mirno ko Thorvaldsnov kip.

Ko smo se med aktom zopet sešli v foyerji, ločila se je takoj od ostale družbe ter prišla k meni kakor stara znanka. Govorila sva o operah in igralcih. Govorila je živo in ker sva bila baš pri moji priljubljeni stvari, pri godbi, bilo mi je mogoče, da sem svoje besede nekoliko osolil. Zdelo se je, da me posluša zanimanjem. Sem ter tje pokazal se je poreden nasmeh na njenem licu. Zapazil sem, da je naš govor obudil pozornost tudi okolo stoječih in da so sosebno občudovali mojo krasno damo.

Hkratu je rekla:

— Ne, sedaj moram oditi!

Priklonila je lahko glavo ter se pomešala med množico.

Začuden sem stal vsled njenega odhoda in pogledoval sem za njo. Ni bilo težko očmi slediti vitko njeno postavo sè zlato puščico v črnih laseh. V izhodu iz foyerja obstala je ter govorila sè starejšim, redi okrašenim gospodom, kateri ji je stisnil roko smejé se.

Šinila mi je misel v glavo: moram poizvedovati o nji! Obrnil sem se k sosednemu gospodu ter ga vprašal, kaj je mu skupino na vratih, je-li mi more povedati, kedo je ta mlada dama.

— Ne, ne vem! je odgovoril.

— A ta starejši gospod, s katerim govori, — kedo je to?

— A, to je...

Imenoval mi je v kodanjskih glediščnih krogih dobro znano ime.

Zahvalil sem se mu, ter gledal, da se odstranim, da bi mogel mirno in varno premišljati o tem. Glava mi je bila razvnetá; kar vrtelo se mi je. Toda ni mi preostajalo mnogo časa za premišljevanja; zvonček je zazvonil in občinstvo hitelo je k izhodu.

Hitel sem v ložo, kjer so že sedele moje tri dame.

(Dalje prih.)

slovenski, te ne bodo več pozdravljali šumeči valovi Adrije in prej ali slej dobiš tužno poročilo iz spodnje okolice: Umirajoči te pozdravljajo! A vse to le radi tega, ker nismo umeli ali nismo hoteli ohraniti narodu pedi domače zemlje!

Nadaljevanje vipavske železnice.

(Govor posl. dr. A. Ferjančiča v 507. seji zbornice poslancev dne 5. junija 1896.)
(Konec.)

Pritrjam mu popolnoma in obžalujem, da je tako, kajti, sicer bi bila najbrž že zgrajena tista železnica, katero mi priporočamo, proga, katera bi zlasti vezala Trst z avstrijskim severom ter pospeševala le-tega industrijo, proga Loka-Divača, katera je bila že davno in na vse strani prestudirana še predno se je sploh govorilo o drugih železniških projektih. Kakor rečeno, obžalujem obstoječe nesoglasje.

Glede železnice čez Ture, glede železnice Loka-Divača in glede železnice čez Karavanke ni v Trstu soglasja; tej mali prog, katera je predlagana po zakonu o lokalnih železnicah, pa nasprotujejo vsi skupno.

Priznati moram, da me je to osupnilo v razpravi o tej stvari. Ne morem si kaj, da bi v tem oziru ne izšel nekaj besed.

Povod k temu mi je dal dne 17. marca t. l. zastopnik tržaške trgovinske zbornice. Govoril je o tem, zakaj zahtevajo trgovci železnico čez Ture, dočim jej nasprotuje jedna stranka, takozvana progressova stranka. Nič se ne čudim, da progressova stranka nasprotuje tej prog. G. govornik je tečaj rekel, da so progressu stališče glede železniškega vprašanja določili njega idealni smotri. Dovolim si pripomniti, da takih smotrov bi ne mogel imenovati idealne, nego sodim, da bi bilo za nje umestno vse drugačno imenovanje.

Kaj je mislil reči s tem, je dosti jasno razvidno iz njegovih izvajanj; ako so progressovci zoper projekt, kateri mi priporočamo, namreč zoper železnico Loka-Divača, je morda prvi vzrok temu ta, da bi železnica tekla precej daleč od državne meje.

Iz tega je posneti, zakaj ta stranka toliko bolj nasprotuje železnici, katera bi tekla direktno na državno mejo. Da ta stranka nasprotuje prog, Postojina Gorica, je posneti iz tržaškega lista „Il Piccolo della Sera“. Kako pa jej moreta nasprotovati posl. Burgstaller in njegova stranka, mi je neumljivo.

Ta gospod poslanec je rekel povodom razprave o tej predlogi v železniškem odseku, da bi proga Postojina-Ajdovščina-Gorica oškodila interese tržaškega prometa.

To je neresnično in so dotična izvajanja neosnovana. Zaradi te proge bi ne prišel ni eden meterski stot blaga manj v Trst in bi ne izostal ni eden potovalec. To, kar je namenjeno v Trst, bi prišlo slej ko prej v Trst; kar pa ni tja namenjeno, gre tudi že sedaj čez Nabrežino mimo Trsta. Razložek bo torej le ta, če pride kaj manj blaga v Nabrežino, ker bi se nekaj pošiljalo od Postojine čez Ajdovščino.

Trst bi ne imel niti najmanjše škode; k večjemu bi je nekaj imela južna železnica. Pospeševati blagostanje južne železnice, v to pa nismo poklicani mi, niti gospodje iz Trsta.

Povračaje se po tem malem ekskurzu k stvari, prosim vlado, naj — upošteva nujne lokalne potrebe, katere sem omenil in od nje same povdarjene državne interese — nikar ne čaka, nego se čim prej loti zgradbe železnice Gorica-Postojina.

Da bi se razpravljalo o tej stvari, dovoljujem si predlagati resolucijo in prosim podpore za isto.

Resolucija se glasi (čita): „C. kr. vlada se pozivlja, naj začne čim prej in na državne stroške graditi nadaljevanje lokalne železnice Gorica-Ajdovščina, katero je graditi kakor glavno železnico, od slednje imenovanega kraja do Postojine.“

Resolucija je bila vsprejeta.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 15. junija 1896.

Državni zbor. Letošnje zasedanje zbornice poslancev ne more priti do svojega zaključka. Parlamentarna mašina piha in sopiha še vedno,

da-si smo že v visokem poletju. A ne le to, ampak letos imamo redki slučaj, da zbornica poslancev razpravlja med zasedanjem delegacij. Do sedaj vsaj, se je vedno gledalo na to, da so zaključili posvetovanja državnega zbora, kadar so se posvetovale delegacije. To je tudi naravno. Členi delegacij so zajedno tudi državni poslanci, na dveh mestih pa ne morejo biti h kratu. Ako sedé v delegacijah v Budimpešti, pa morajo zanemarjati svoje poslaniške dolžnosti na Dunaju.

Minole sobote je zbornica poslancev prešla v razpravo o dodatku k zakonu o davku na sladkor, s kojim dodatkom se povišuje premija za izvažanje sladkorja. Predlogo je zagovarjal finančni minister. O razpravi nam poročajo včerajšnjega dne z Dunaja:

V včerajšnji seji izjavil se je posl. Biankini za zakon o sladkorju in sicer iz tega vzroka, da moramo tudi ob tej priliki pokazati solidarnost s Čehi ter priskočiti jim v pomoč kakor oni nam. Stavil je istodobno dve resoluciji. Zajedno je pozval vlado, naj uvede premije za izvažanje vina — seveda dotlej, ko se popolnoma preuredi stvar o premijah. — Z drugo je pozval vlado, da odpravi pravico za proizvodnjo umetnega vina vsaj na Primorskem in v Dalmaciji. Posl. Spinčić in Laginja stavila sta interpelacijo na ministra-predsednika, zaradi goljufij, ki se gode pri preiskavanju italijanskega vina in radi proizvodnje umetnega vina v Istri in v Trstu. Ista dva poslanka stavila sta nujni predlog za podporo poškodovanim vsled naliva v Dolini in vsled poplave v osapski Dolini, ter za podporo poškodovanim po toči v raznih krajih občine pazinske, posebno pa davčne občine pičanske. Predlog je bil vsprejet kakor nujen, formalno in stvarno. Zagovarjal ga je na kratko poslanec Spinčić v imenu obeh predlagateljev. Jutri (v ponedeljek) bode gotovo zadnja seja za sedaj.

Poljak pater Stanislaw Stojalowski, o katerem smo tudi mi že poročali, priobčil je v „Dzienniku Krakovskiem“ obširen dopis proti pismu, katerega mu je naslovil papežev nuncij. Stojalowski je zelo spreten agitator in jo v nadlego poljski zlahti, ki bi se ga rada rešila na katerikoli način. V svojem dopisu piše med ostalim: „Izvestni krogi ki ne znajo ločiti vere od strankarstva, me prezirajo. Radi tega so iznašli zopet nov način, da me razžaljujejo, razglašujejo, da sem sprejel nuncijevo pismo posredovanjem redarstva. Jaz se tega ne bojim prav tako, kakor tudi ne žuganja, ki ima svoj vir v starinskih pravdah z vražami in alkemisti. Jaz stojim na božjem in cerkvenem pravu. Moj prvi predpostavljene je barski nadškof Milinović potem pa papež. Barski nadškof mi je pisal lastno-ročno: „Zahtevajo od mene, naj Vas odstavim in pokličem v svojo nadškofijo v Črnogoro, ali jaz sem jim odgovoril, da jaz tega ne morem storiti brez preiskave in obsodbe: ne maram pa tega storiti, ker jaz nisem redarstvenik ali orožnik. Ako si ti kaj zagrešil proti veri, naj te pokličejo v Rim in tam naj te sodijo!“. Pregarjanju Stojalowskega ni treba razlaganja. Primer se lahko uporabi tudi v neki drugi deželi!“

Iz zbornice italijanske V italijanski zbornici poslancev si je bil posl. Imbriani svojedobno (po stari navadi) nekoliko ohladil jezik, ki jo goji od nekdanj proti avstrijski državi. Interpeloval je bil namreč vlado radi nasilja policijskih agentov avstrijskih proti nekemu Italijanu, ki je v Korinu kričal: „Živela Italija!“ Državni podtajnik ministerstva za vnanje stvari je odgovoril, sedaj da je dotičnik kričal različno, in na poziv, naj neha kričati, da je postal uporen proti stražam. Italijanski konzul da se je baval s to zadevo. Dotičnika so izpustili po dveh dneh, a sedaj se s svobodno giblje — v Trstu.

Na vsem tem je več čudnih reči. — Čudno je, da je dotičnik ostavil Italijo, ako je tam doli tako strašno fletno, da je bil še na avstrijski zemlji tako navdušen za — Italijo. Čudno je, da je dotičnik za italijansko svobodo le navdušen, avstrijsko pa uživa faktično. Najbolj čudno pa je to, da poslanec Imbriani, kojemu se kar srce krči vsled krutosti, kojimi preganja avstrijska vlada siromašne Italijane, vendar ni še nasvetoval do sedaj ponosnim svojim rojakom, da naj nikar ne

hodijo v barbarsko Avstrijo jemati kruh domačinom izpred ust. Imbriani pripoveduje vsakomur, kdor ga hoče poslušati, da so Italijani, živeči v Avstriji, sami mučeniki. Čudno in čudno je, da Italijani kar v trumah, kakor lastovke v spomladi, drve v mučeništvo. In sleherni Italijan, ki je bil le jedenkrat žrtev „avstrijskega trinoštva“, ostane nam gost do konca svojega življenja. Čudno: v Abesiniji so — posnemaje vzvišeni vzgled svojega vrhnega poveljnika — neprenehoma kazali pete svojim črnim nasprotnikom, tu pa lete radi in drage volje in vsako leto v roke svojih — tlačiteljev. Same čudne stvari, katere naj bi nam vendar enkrat pojasnil mnogospoštovani vrhni zaščitnik italijanskih mučnikov v Avstriji.

Italija — iz Afrike. Vse kaže na to, da so Italijani kar na tistem sklenili mir z Menelikom, kakor so se bili po porazu pri Aba Garimi na tistem umaknili v meje nekdanje svoje Eritreje, koje so hoteli razširiti v svoji domišljivosti, misleči, da kaj lahko pogazijo vso Abesinijo. Dostoj pa ni bilo še nikakoršnega službenega poročila o sklenjenem miru, nego to je soditi le iz kolikor toliko zanesljivih zasebnih poročil. Dejstvo je, da Italija umika iz Afrike svoje vojske ter jih pošilja domov. Ničesar se ne govori več o tem, da hoče Italija v jeseni nadaljevati vojno. Mar jo je poučila krvava lekčija, ki jo je dobila pri Amba Aladži, pozneje pa pri Aba Garimi? Mar si je zapomnila težke gmotne žrtve, koje je morala doprinesiti za osvobojenje svojih v Makalēju in v Adigratu? V lastnem interesu Italije bi bilo želeti to.

Govori se, da v kakih dveh tednih bode že vsa italijanska vojska iz Afrike zopet doma. V Eritreji da ne ostane nego 10.000 mož (črnih in belih), koje je general Baldissera razdelil tako, da jih bode mogel kakih 6 ali 7.000 zbrati v najkrajšem času tam, kjer bi pretila nevarnost. V Italijo se vrnejo sedaj, ko je končana razprava proti Baratieriju, tudi vsi generali in viši častniki, ki so sedeli v vojnem sodišču, nadalje mnogo drugih visokih in viših častnikov. Potemtakem ostanejo izmed generalov v Afriki le Baldissera, kakor vrhovni poveljnik in guverner, ter njemu podrejena generala Lamberti in Pistoia.

Konečno zabeležimo še govorico, da jedna izmed točkov v pogodbi (?) miru med Italijo in Menelikom, določa, da bode imela Italija svojega stalnega zastopnika (odposlanca) na dvoru Menelikovem. Pravijo, da bode prvi odposlanik major dr. Nerazzini, ki naj se z Menelikom pogaja še nadalje.

Iz vsega tega moremo sklepati, da je Italija pripravljena — dragovoljno priznati Menelika samostojnim vladarjem in Abesinijo nezavisno državo, dasi je usiljevala svoje „pokroviteljstvo“ jednemu in drugemu. Skušnja izuči ne le posamičnike, ampak tudi države. In Italija doživela je tamo v Afriki obilo britkih izkušenj!

O razsodbi proti Baratieriju. Kljub temu, da je bila razsodba proti Baratieriju javno pročitana že dne 14. t. m. ob 7. uri zjutraj, vendar ni še nikakoršnega službenega poročila o tej razsodbi. Agencija „Stefani“ smeši se pred vsem svetom s tem, da vedno še trdovratno javlja: „Pravijo, glasi se (sic!), da je Baratieri rešen obtožbe“. No, kljub temu službenemu zavijanju in prikrižanju pa zna vsa javnost, da je vojno sodišče Baratierija zares rešilo obtožbe. Vse italijansko časopisje (ono v Italiji namreč) je razburjeno zaradi te razsodbe. Ta ali oni resnobni list sicer priznava, da je Oreste Baratieri mrtev toliko v vojaškem, kolikor v socijalnem pogledu, a demokratska glasila gredo še dalje. Rimski „Messaggero“ kritikuje n. pr. to razsodbo s krvavo ironijo, kajti izjavlja svoje začudenje, kako je neki to, da Baratieriju niso podelili red Sv. Anunziata? (Najviše odlikovanje Italije.)

Taki razburjenosti pa se ni smeti čuditi, kajti došlo je v javnost, da je vojno sodišče sicer upoštevalo v peterih točkah vse vrline Baratierijeve, a je zajedno izjavilo svoje obžalovanje, da je bilo vodstvo vojne poverjeno generalu, ki se je pokazal — nesposobnega. Razsodba zaključuje s tem, da je general Baratieri rešen obtožbe, ker — ni jasno dokazana krivda.

Sedaj pa še nekaj o tej zanimivi razpravi. Nekemu tržaškemu nazovi-konservativnemu listu,

za čigar hrbtom stojé milijonarji, brzojavljajo iz Rima, da nameruje generalni državni odvetnik uložiti utok na najviše sodišče zaradi razsodbe, glasom katere je Baratieri oproščen. Glasom istega poročila je italijansko vojno ministerstvo popolnoma zadovoljno s tem ukrepom fiskalnega odvetnika. — To vest zabeležimo brez komentarja, kajti samo tedaj, ako bi jo bil prinesel koji merodajni list v Italiji, sodili bi, da res nima drugega namena, nego pomiriti ogorčenje ljudstva na premilostni razsodbi. Bliznja bodočnost pa nam pové, da-li je bil tržaški „konservativec“ prav obveščen ali ne. Na vsak način pa bode moralo vojaško disciplinarno sodišče objaviti degradacijo Oresta Baratierija in ga na temelju razsodbe staviti izven dejanske službe. Menda vzmó Baratierija Španjci v svojo službo, kajti tudi njim je treba kojega „vrlega“ in „sposobnega“ generala, da ukroti upornike na otoku Kuba! No, ako bomo živi, videli bomo v kratkem, kam jo ubere Baratieri. Vendar ne razaj na Tirolsko, v svojo avstrijsko domovino? (Današnji „Piccolo“ javlja, da ga dobimo v Trst kakor živi in diše. Kam s toliko sreče?! Op. stavčeva.)

Različne vesti.

Bog me varuj prijatelj! Tako bi moral po vsej pravici klicati novoimenovani župnik v Rojanu, prečastni don Jurizza. Ni zadosti, da ga je svojo židovsko vsiljivostjo kompromitoval glasni „Piccolo“, sedaj je začel nabijati na reklamski boben še oni list, ki čuje na ime — „Sartorela“. Gori v „glavi“ ima sliko tržaške lahkoživke, dolí pod „glavo“ sliko prečastitega g. župnika v polnem ornatu, na drugi strani pa ilustracijo, záležo verski čnt. Tu je namreč karikiran sveti pogrebni obred: — karikiran sta duhovnik in cerkovnik s križem, sedeča ukupno na jednom biciklju. Res in po vsej pravici bi smeli pričakovati, da se veleč. gospod župnik vendar zavé, kako in v kake namene ga zlorablja ljudje, ki nimajo za našo vero niti iskricice najjednostavnjšega spoštovanja! G. župnik naj bode uverjen, da taka umazana sodrga ne hvali katoliškega duhovnika Jurizzo. O tem pa seveda ne moremo soditi že sedaj, da-li in v koliko je g. župnik namenjen, da bode ustrezal zahtevani italijanizaciji. Vsakako bi bila g. župniku sveta dolžnost, da bi nemudoma in svečano protestoval proti temu, da listi — „Sartoreline“ vrste zlorablja njega duhovenstveno ime! Sveta dolžnost bi bila, da najodločneje in javno odkloni prijateljstvo takih ljudi, možkega in ženskega spola. Drzno je, ako Žid sili v katoliško cerkev, ali stokrat drzneje je, ako izvestni časnikarji tirajo katoliškega duhovnika (v polnem ornatu) po listih kakoršen je — „Sartorela“. Na gosp. župniku je, da se oglasi sedaj!

Verjame naj nam na možko besedo, da so se tudi Italijani — kolikor je treznih — škandalizovali na zadnji številki „Sartorele“.

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metode je nabrala gospa Metlikovičeva 6 kron, koje so darovali: g.čna Fajdígova 2 kroni, gosp. Pečenko in njega prijatelj Ipavic 2 kroni, g.čna Franja Ipavic 1 krono, g.čna Kremel 60 stot. in g.čna Košir 40 stot. G.čna Milka je darovala 10-kron mesto šopka za imendan pijateljici Antonijeti

Porotne razprave v Trstu. Kakor smo sporočili že zadnjič, pričné prihodnje zasedanje tržaške porote dné 22. t. m. Doslej so določene tri razprave in sicer: Dné 22.: 23letna hišina Ivana Valčić iz Čresa, obtožena detomora. (Dné 31. marca t. l. našli so v veži hiše štev. 14 v ulici Molino Grande v krpah zavito mrtvo truplo novorojenega otroka ženskega spola. Zlavrnikni so konstatovali, da se je bil otrok rodil živ in da je bil umrl nasilne smrti. Vodstvu Sv. Ivan-Vrdeljskega komisarijata je nekdo ovadil, da je to dete porodila Valčićeva. Ona je to priznala in tudi hudodelstva ni tajila.) — Dné 23.: Anton Jakšić, izdajatelj in odgovorni urednik lista „Il Pensiero Slavo“, obtožen žaljenja časti potom tiska. — Dné 24.: Matko Mandić, izdajatelj in odgovorni urednik lista „Naša Sloga“, obtožen žaljenja časti potom tiska.

Iz Pazina nam pišejo dne 11. junija 1896.: Mi smo že enkrat omenili v Vašem listu, da nas nikakor ni volja boriti se z biki, ali drugače rečeno: prepirati se z italijanskim časopisjem, naj-

manje pa s puljskim osličem alias z „Il Giovine Pensiero“, z listom, ki je pisan jedino le za ljudi svoje vrste. Ker ste pa v svojem listu od 11. t. m. omenili napadov na osebo našega župana gosp. dr. Trinajstića, o katerih pravite, da se Vam sporoča iz Pazina, zdi se nam potrebno, da nekoliko popravimo Vašo vest, ker netočno.

Sv. Rešnjega Telesa dan je v Pazinu, kakor običajno tudi drugod, slovesna procesija po glavnih ulicah našega mesta.

Stara navada, okrasiti ulice zelenimi vejami, koja navada je celo v večjih mestih še vedno v veljavi, se je opustila pri nas, ker je nekdanji župan dr. Costantini, baje iz gole božje gorečnosti, opiraje se na zakon, ki prepoveduje v sedanjem letnem času sečnjo mlade rasti v gozdih, z javnimi oklici branil ljudstvu nabaviti si zelenih vej.

Namesto tega so začeli pa meščanje razobešati na okna preproge raznih boj, na katerih so ušite razne podobe živalij, cvetlic itd.

Ali se to godi v božjo čast ali pa v čast dotičnih lastnikov preprog, o tem nočemo soditi mi. Samo to opomnimo, da so bile med podobami tudi take, ki niso bile primerne slovesnosti, ki se obhaja ta dan. To je baje prejšnja leta opazil sam prošt in se je tudi zaradi tega baje nejevoljno izrazil proti nekim osebam.

Cerkovnik, kateremu je bila znana ta prošova nejevolja, rekel je nekemu že priletlemu redarju, naj bi skrbel za to, da se letos odstranijo take nedostojne preproge.

No, redarju so se na nesrečo ta dan nekoliko pomešali pojmovi o mežnarju, županu, dostojnosti in nedostojnosti.

Zagledal je namreč na oknih nekega hišnega posestnika (ki misli, da sta mu bila pradedi Roma in Rem, a je v resnici pravi pravcati potomec Ribničana) velike preproge, na katerih so bile neke velike živalske podobe, ki niso bile, po njegovim menenji, podobne ni oslu ni levu. Misli si je torej, da so to najbrže tiste podobe, ki po mežnarjevih besedah ne ugajajo proštu. Zato je pa šel k hišnemu gospodarju ter mu rekel, naj odstrani dotične preproge. Ali, kakor rečeno že poprej, zaradi nekoliko zmedenih pojmov o županu in mežnarju, rekel je hišnemu posestniku, da mu e župan veleval tako postopati. Župan ni torej nič vedel o vsej tej stvari. Ali kaj to mari našim resnicoljubnim Italijanašem! No, sicer bi pa tudi s tem, da bi v puljskega osliča poročali resnico, razžalili list, ki ni še nikdar zinil jedne resnične. Vsa stvar je torej taka, da ni vredno govoriti o njej, nego tega ne moremo razumeti, kako da so ti bistroumni ljudje prišli do tega, da bi se moglo tožiti župana v smislu §. 305. in ako bi bil isti tudi v resnici naložil redarju, da odstrani zgorej omenjene preproge.

Res je sicer, da se hvali pri nas kakor izvrstna pasma padovanskih oslov, a da niso na posebno dobrem glasu padovanski doktorji; ali kar je preneumno, je vendar-le preneumno!

Nizko sta pala. V seji dne 11. t. m. občinskega sveta v Gradcu prijavil je župan, da je do bil obveščen je od kazenskega sodišča, da se je uvela sodna preiskava proti občinskima svetovalcema Feichtingerju in Ledamu radi zločina poverjenja in sleparstva. Oba so seveda odstavili od časti občinskih svetnikov.

Ljudsko štetje v Bosni in Hercegovini. Lanskega leta se je vršilo ljudsko štetje v Bosni in Hercegovini. Število prebivalstva v teh dveh pokrajinah je poskočilo v desetih letih od 1,336.091 na 1,568.092 duš. Vsakoletni prirastek bi znašal torej 1.75 odstotkov. Prebivalstvo Serajeva je poskočilo od 26.268 na 38.083 duš (ne vštévši vojaščine), prebivalstvo Dolnje Tuzle od 7189 na 10.672. V tabeli starosti je izkazanih 155 mož s 100 leti, 128 mož, ki so prekoračili starost 100 let. To je gotovo redka prikazen. Tudi število ljudi, ki trpe na telesnih hiban, je jako malo. Tako je le 7 slepcev med 100.000 ljudi. Mohamedanci imajo 1051 verskih šol. Državnih osnovnih šol je sedaj 166. Srednjih šol je 19, med temi 2 višja gimnazija. Statistika trdi, da število svobodnih kmetov narašča jako naglo. Sedaj da je že 86.867 rodbin svobodnih kmetov, poleg 88.970 obitelji, ki se trudijo za — veleposestnike.

Povišana kazen. Prve dni maja meseca prišli so v tukajšnjem hôtelu „Moncenisio“ sleparski o

dvojico, došlo iz Benetek nadaljevati svoja sleparjenja v Trst. Ta parček bil je: Fran Alessio, iz Italije (ki se je izdajal za „grofa“) in njegova ljubica Judita Giovanatti, iz Italije (le-ta se je izdajala za „markizo“ ali pa za „grofico“). Kakor smo sporočili svoječasno, obsodilo je tukajšnje sodišče Alessia na pet, Giovanattijevo pa na tri mesece ječe ter na izgon po prestani kazni. Javni tožitelj uložil je bil utok proti odmerjeni kazni, ker se mu je videla premala. Prizivno sodišče je je res povišalo kazen in sicer je obsodilo Alessia na deset, Giovanattijevo na osem mesecev ječe ter na izgon po prestani kazni.

Nadepolna dečaka. Pri tukajšnji tvrdki Oehler & C. (trgovina z manifakturnim blagom) je služil kakor vajenec 13letni Peter G. iz Trsta, pristojen v Vis. Predvčerajšnjem zjutraj zasačil je jeden trgovskih pomočnikov dečaka v istem trenutku, ko je le ta ukradel svilnat robec in pa nekoliko poštnih znamk. Ker je bio misliti si, da to ni bila prva tatvina, ki jo je izvedel vajenec, priredili so hišno preiskavo na njegovem stanovanju. Res so našli različnega ukradenega manifakturnega blaga, vrednega preko 60 gld. Mladega tatu so ovadili policiji. Tam so ga zaslišali na zapisnik in ga pridržali začasno v zaporu. Ni se pa smeti čuditi, da je deček takó sprijen, kajti lastna njegova mati priznala je policijskemu uradniku, ki jo je zaslišal, da je vedela o tatvinah svojega sinu, toda nje očitiranje da ni pomagalo. No, matere niso zaprli, ker ima doma še druga dva nežna otročiča, a svoječasno bode morala odgovarjati sodišču. — Pozneje zaprli so drugega vajenca tvrdke Oehler & C.: 17letnega Karla F. Na njegovem stanovanju našli so ukradenega blaga vrednega 6 gld. Tvrdka je prijavila, da je bilo ukradeno blaga za preko 200 gld.

Češka opera v Parizu. Glasom iz Pariza došle vesti potegujejo se tam bivajoča kneginja Pavlina Metternich za to, da bode na tamošnji veliki operi vprizorjena že v prihodnji sezoni „Prodana nevesta“, slavnega češkega skladatelja Smétane. Češki narod sme res biti ponosen na genij, ki se je porodil v njegovi sredi iz njegove krvi, na skladatelja, kojega občudujejo vsi kulturni narodi Evrope.

Tržaški „želoдец“. V prvem četrtletju t. l. (od 1. januarja do konca marca) uporabilo je prebivalstvo mesta tržaškega 25.421 glav klavne živine, koje so pobili, odnosno poklali v mestni klavnicu. Na ta način končalo je: 5005 volov, 5 bikov, 749 krav, 469 konj, 7489 telet, 11 kostrunov, 6784 jagnjet in 4909 prascev.

Masno plačan odvetnik. Pokojni milijonar baron Hirsch določil je odvetnika v Parizu Julija Dietza, da izvede vse določbe oporoke milijonarjeva. Za ta „trud“ določil je bil baron Hirsch odvetniku masno plačo 100 000 frankov na leto, za dōbo pet let zaporedoma. No, dr. Dietz pa je sedaj hkrati odklonil to masno službo, bodisi ker je bila plača „premajhna“, bodi si, ker bi imel s Hirschovim testamentom „preobilo dela“. Našla pa se je druga oseba, ki je drage volje prevzela ta posel, dasi je dotična oseba že dovolj masno plačana v lastni svoji službi. Ta oseba je Josib Jolly, ravnatelj neke finančne zadruge.

Star grešnik. Iz Kočevja došlo je poročilo, da je od tam pobegnil 81letni (!) uradnik tamošnje hranilnice Fran Amfreiter, poverivši iz blagajne 1152 gld. Sodijo, da se je stari begun obrnil ali v Trst, ali na Reko.

Koledar. Danes (16.): Franc Regij, spozn.; Beno, škof. — Jutri (17.): Adolf, škof; Lavra, nuna. — Mlaj. — Solnce izide ob 4.17, zatoni ob 7.41 min. . Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 21 stop., ob 2 pop. 23.3 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dné 13. t. m.:

Dunaj	90,	5,	71,	49,	59.
Gradec	29,	56,	90,	8,	4.
Inomost	41,	28,	1,	68,	53.

Je-li vse „prastarina“?

Iskreno sem se obradoval, ko sem prečital poslednjo razpravo pošovanega g. Lamurskega „V izjasnenje in uterjenje“, kajti uvidel sem iz nje, v kakem stadiji se nahaja borba za pravice slovenskega dovršnega glagola in kako o njega značaji v sedanjej in nekdanjej knjigi slavjanskeje sodita dva kompetentna slovenska jezikoslovca, ve-

lečestiti o. Stanislav pa gosp. Viktor Bežek, oba urednika dveh važnih, in, kar je glavno, ne nahajajočih se pod anatematom slovenskih izdanih.

O. Stanislav piše, da je mislil, „da je z dotičnimi njegovi spiski taka stvar (to je, razpravljanje o dovršenem glagolu, enkrat za vselej določena in končana“, inče govore: Roma locute, causa finita. Po mojem skromnem mnenju, ta stvar nikakor ni šče določena in dovršena. Moj namen, se ve da ni, prepričati o. Stanislava in gosp. Viktorja Bežka, nego le priversti nekoliko faktičnih popravkov, katerih se more, ne mora poštovati. Oddajem je le na blagorazmotrenje čislane čitatelja, ki, potegnuvši paralelo mej vsemi našimi mislimi in potrjavajočimi jih primeri, sam more priti do vernega zaključnja.

Istina je, kar tvrdi o. Stanislav, da so stari Slavjani in stari Ruski „bomkali“. Njega dvema primeroma privedem jih od svoje strani šče nekoliko.

Tako čitamo v Nestorju: „Ašče li vzjal budet“... „ašče li kupil budet Grečin pod hrestom, dostojin da jemu vozmet cenu svojo“. V Ruskej Pravdi: „ože budet ubil“... „budet li stal na razboji“... V Evangeliji 1307 l. „ašče kde budu izgrubil“... V Evangeliji 1355 l. „ašče budem grubo napisali“.

Iz teh primerov je vidno, da so stari Slavjani in stari Ruski „bomkali“, nu „bomkali“ so le v pogojih, v stranskih stavkih, kakor jim rabi dan denes v takih stavkih „bi“, in to bomkanje ni označalo futurum I., nego futurum exactum.

No, privedeni primeri mogo vvesti čitatelja na napačno zaključenje, da je to „bomkanje“ bilo pravilo, da so tako risali in govorili vsi, da je „bomkanje“, kratko govoré, nekaj staroslavjanskega in staroruskega. Do tega popolno nevarnega sklepa došel je tudi o. Stanislav na podlagi dveh primerov, vzeti, kakor pravi sam, iz sintakse Miklošiča, in on sam, velečestiti o. Stanislav, završuje svojo zaščito „bomkanja“ sledečimi slovesi: „Vidite, čislani g. Lamurskij, to je, kar nas sili, da se tolikanj poganjamo za svojo tudi „prastarino“, nekelej ob česlovenski doveršni bodočnik (fut. exact.) in ne bi radi, da bi nam ga popolnem izpodrinili goriški in tržaški pisatelji sé surogatom, brezčasnim (sic!) dovršnikom, češ, ker ga oni več nimajo in mnogi drugi Slovenci sdaj tudi ne!“

Poslednje mi je nejasno, to je, česa „oni in mnogi drugi Slovenci več nimajo“, dovršnega bodočnika ali „surogata, brezčasnega bodočnika“, no tem ne menj idem dalje, opiraje se na smisel ostalih besed.

Na podlagi dveh primerov zaključati, da je bilo „bomkanje“ nekdej ob česlavjansko, izvinite, to je nekoliko prenašlo. „Bomkanje“ Staroslovencev in Staroruskih je bilo celó v futurum exactumu jako redko izključenje (izjema), in v vsakem slučaju ne narodno, nego tuje, vvedeno ne vem odkod. Morate pročitati cele besede, da stotine stranij staroslavjanskih in staroruskih literaturnih pametnikov bez najmanjše opaznosti, da najdete „bomkanje“ celo v izražanje futur. II. Ne vem, v kakej misli o njem govori Miklošič, kajti njega sintakse nemam pod roko, no ruski učenjaki, ki staroslovenščino in starorusščino gotovo ne manj znajo od slavnega Miklošiča, na „bomkanje“ pokazuje ko na nekaj posebnega, ko na izključenje, srečajoče se v knjigi, kakor sem rekel, le kakor nenavadno redko izključenje, ko na posebnost ne staroslavjansko in ne starorusko, nego vklativšo se v ta dva jezika od zunaj.

(Pride še.)

Najnovejše vesti.

Trst 15. Iz povsem verodostojnega vira smo izvedeli, da je škofom tržaškim imenovan presvetli vladika na Krku, monsieur Andrej Šterk.

Budimpešta 15. Finančni odsek zbornice poslancev vsprejel je novelo o davku na sladkor. Finančni minister je izjavil svoje osvedočenje, da je politika premij zgrešena narodno-gospodarska politika. Ogerska da mora nastojati, da odpravi premije na sladkor, toda sedaj da je v nekakem prisilnem položaju; tekom jednoletnega provizorija pa se mora definitivno rešiti vprašanje o davku na sladkor. Dotična pogajanja se že vrše in bržkone dozoré v kratkem.

Rim 15. Včeraj zjutraj prisostvovalo je okolo 400 angleških mornarjev angleške vojne eskadre, došlih posebnim vlakom v Rim, sv. maši, kojo je daroval papež v sikstinski kapeli. Potem je sv. Oče vsprejel angleške častnike. Mornarjem je bil pripravljen obed v poslopju poleg Bazilike. Na obedu bile so napitnice na kraljico Viktorijo in na papeža. Zvečer so se mornarji odpeljali v Civitavecchio, prej so jih še pogostili na kolodvoru.

Trgovinske brojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.58—6.59 Pšenica za juni 1896 6.48 do 6.50 — Oves za jesen 5.40—5.41 Rž za jesen 5.55—5.57 Kozuza za juli-avgust 4.01—4.03 — juni 1896 3.99—4. — nova f. 3.95—4.10. Pšenica nova od 78 kil. f. 6.70—6.85 od 79 kil. f. 6.95—6.95, od 80 kil. f. 6.80—6.90 od 81. kil. f. 6.90 —7—, od 82 kil. for. 6.85—6.95 Ječmen —, — prosa 6.10—6.40. Pšenica: trg v obče silno mlačen. Pšenica, rž in kozuza 5 nč. ceneje. Prodaja od pšenice: 15.000 mt. stot. Vreme: ipeo.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 13.50, oktober-december 13.50. Silno mlačno.

Praga. Centrifugal novi, postavljeni v Trst s carino vred odpošiljatev precej f. 35.75 — Concasse 37.75—38. Četvrti 37.75—39. V glavah (sodih) 39.50—40. Havre. Kava Santos good average za juni 73— za oktober 70.25 Mlačno.

Hamburg. Santos good average za juli 61.— za september 58.50 za december 56.— mlačno.

Dunajska borza 15. junija 1896.

	predvčeraj	danes
Drjavni dolg v papirju	101.30	101.35
Avstrijska renta v srebru	101.30	101.35
Avstrijska renta v zlatu	122.65	122.65
Kreditne akcije	101.25	101.35
London 10 Lat.	351.50	351.20
Napoleoni	120.05	120.05
20 mark	9.53 1/2	9.52
100 italj. lir	11.75	11.75
	44.50	44.40

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) Drjavna železnica. (Postaja pri sv. Andreju Od dne 1. junija 1896.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.35 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 „ v Herpelje, Divače in Pulj.
7.30 „ v Herpelje (in od Herpelj brzovlak v Pulj, Divače, na Dunaj, v Beljak.)
Lokalni vlaki ob praznikih:
7.35 zjutraj v Herpelje.
9.20 popol. v Divače.
4.20 „ v Boršt.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljano, Divače. Herpelj.
9.50 predp. iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelj, Ljubljano, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Ljubljano, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljano.
Lokalna vlaka ob praznikih:
7.30 popol. iz Boršta.
9.35 popol. iz Divače.

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)

Domači pridelki.

Fišol: Koka	100 K.	9.50	9.75
Mandoloni	„	—	—
svetlorudeči	„	9.—	9.25
temnorudeči	„	—	—
kanarček	„	—	—
bohinski	„	9.25	9.50
beli veliki	„	9.75	10.—
„ mali	„	9.25	9.50
zeleni, dolgi	„	8.75	9.—
„ okrogli	„	—	—
mešani hrvaški	„	7.50	7.75
„ itajerski	„	7.75	8.—
Maslo fino itajersko	„	70.—	75.—
Ječmen št. 10	„	8.75	9.—
„ 9	„	9.75	10.—
„ 8	„	11.50	11.75
Salje kranjske	„	—	—
„ kopa	„	—	—
Krompir, itajerski	„	—	—
Proso kranjsko	„	9.—	9.25
Leča, kranjska	„	—	—
Špah ogerski	„	55.—	56.—
Mast	„	52.—	54.—
Kava Moca	„	170.—	171.—
Ceylon Plant. fina	„	174.—	175.—
„ Perl	„	182.—	184.—
Java Malang	„	146.—	148.—
Portorico	„	164.—	165.—
Guatemala	„	154.—	156.—
San Domingo	„	156.—	157.—
Malabar Plant.	„	—	—
„ native	„	—	—
Laguayra Plant	„	—	—
„ native	„	—	—
Santos najfiniji	„	141.—	143.—
„ srednje fini	„	138.—	139.—
„ srednji	„	125.—	126.—
„ ordinar	„	120.—	122.—
Rio oprani	„	—	—
„ najfiniji	„	143.—	144.—
„ srednji	„	135.—	137.—
Sladkor Centrifugal I. vrste	„	35.25	35.50
Concasse	„	36.75	37.—
„ v glavah	„	38.25	38.50
razkosani	„	38.75	39.25
Riž italijanski fini	„	19.75	20.—
„ srednji	„	18.75	19.—
Japan fini AAA	„	16.50	—
„ srednji	„	15.25	—

Raugoon extra	100 K.	12.25	—
I.	„	10.25	—
II.	„	—	—
Petrolej ruski v sodih	„	18.—	—
v zabojih od 29 kil.	„	6.—	—
Olje italijansko najfinije	„	58.—	60.—
srednjefino	„	54.—	56.—
bombažno, amerik.	„	28.—	29.—
dalmatinsko	„	31.—	31.50
Limon Mesinski	„	3.50	4.50
Pomaranče	„	6.—	7.—
Mandeljni Dalmatinski	zaboj	—	—
Bari	100 K.	59.—	61.—
Infjoli	„	—	—
Bošči Dalmatinski	„	—	—
Pulješki	„	10.—	10.50
Okve Pulješke	„	—	—
Grške v venci	„	12.75	13.—
S. tanine nove	„	37.—	41.—
Vamperli	„	24.—	25.—
Ojbe	„	29.—	31.—
Polenovke srednje velikosti	„	40.—	42.—
„ velike	„	—	—
„ male	„	41.—	42.—
Slaniki v velikih sodih	„	—	—
1/2	„	—	—
Žveplo	„	—	—

Najboljšo in najcenejo osvežujočo pijačo

nudijo svetovnoznani

peneči

LIMONOVİ BONBONI

Izdelovanje orijentalских cukrovin

A. Maršner - v Pragi,
Kral. Vinohrady „Plzenka.“

— Varovati se je ponarejevanj! —

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minzi

Trst, Via Riborgo, 21 in Piazza Vecchia št. 2, nasproti prehodu pod ljudsko šolo v starem mestu.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Pekarija in sladčičarna

ulica Stadion, 20.

Trikrat na dan svež (frišen kruh. — Prevzema domači kruh v peko. Raznaša se kruh po stanovih, krčmah in gostilnah, oddajalci dobe odbitek. Moke navadne in fine na debelo in na drobno. Raznovrstne sladčice ukusne in po ceni, biskote.

Zdravljenje krvi

čaj „Tisočerni cvet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za zdravljenje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

Riunione Adriatica di Sicurtà

24-2 v Trstu.

Zavaruje proti požaru, prevozu po suhem, rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892

Glavnica društva gld. 4.000.000—

Premijna rezerva zavarovanja na življenje „ 13,326 348.98

Premijna rezerva zavarovanja proti ognju „ 1,632.248.22

Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju „ 49.465.07

Rezerva na razpolaganje „ 500.000—

Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A) „ 333.822.42

Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B) „ 243.331.83

Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje „ 500.000—

Občna rezerva dobičkov „ 1,187.164.86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo, br. 2 (v lastnej hiši).